

פֶּרִינָה, יַעֲקֹב

בן שלמה ורחל-ויקטוריה. נולד ביום ח' במרחשון תרפ"ח (2.11.1927) בירושלים. דור שלישי בארץ, בן למשפחה ידועה ומיוחסת בקרב עדת הבוכרים. למד בבית-ספר יסודי של "כל ישראל חברים" ובהגיעו למצוות עזב אותו והתחיל לומד בבית-ספר מקצועי שהכשיר אותו לעבודות לחצנות וחרטות. אז הצטרף ל"בני-עקיבא" בסניף הדרום ולאחר-מכן הצטרף ל"המכבי הצעיר". השתייך ל"הגנה" בתל-אביב. ביום הכרות

או"ם, 29 בנובמבר 1947, נקרא לשירות והשתתף בקרבות בגזרת מנשיה, אבו-כביר ושכונת "התקוה". לאחר-מכן נשלח לדרום והיה פעיל בהגנת גן-יבנה, באר-טוביה, נען ועוד נקודות-ישוב. כן השתתף בקרבות באשדוד, עקרון, גת, ניצנים, סעד וכפר-דרום. אולם כל משאת-נפשו היתה שחרור ירושלים, עיר-מולדתו, אשר אליה היה קשור ביותר, ובעת מצור ומצוק לעיר-הקודש עלה כמה פעמים עם שיירות-המזון והתנדב לפריצת הדרך המובילה אליה. מרוב אהבתו לעיר-מולדתו ולהוריו לא ידע שליו בנפשו ורצה להימנות עם המגינים על עיר-הקודש, ולבסוף נתמלאה בקשתו. לאחר-מכן לחם בתור מ"כ ברמת-רחל, ארנונה, חוות-הלימוד ועוד. יש שהיה מסתנן בתלבושת ערבית לעמדות-האויב ומילא תפקידו זה, ככל שאר תפקידיו, מתוך אומץ-לב ונכונות. פעם, בבקרו בבית-הוריו, פתח האויב בהפגזה על השכונה כולה ובשמעו אנקת-פצועים התפרץ לרחוב, למרות הפצרות-אמו, ובמשך ארבע שעות עסק בחירוף-נפש בהצלת ילדים וזקנים ובטיפול בנפגעים. לאחרונה הועבר לגדוד גזרת הר-ציון, שם סידר בתוך גדודו תפילה בציבור ב"ימים הנוראים"; הוא עבר לפני התיבה ושימש גם כבעל-תקיעה. בגדוד מילא תפקיד של נֶשֶׁק פלוגתי. ביום כ"ו באדר תש"ט (27.3.1949) הוא וחברו, משה-בלסור לבינסון, נפלו בשעת מילוי תפקידם והובאו לקבורה בשייך-באדר ב' ולאחר-מכן, ביום י"ז בסיון תשי"א (21.6.1951), הועברו למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.